

14. AUTUMN, WHERE ART THOU/ NAD ATLANTYKOM/ НАД АТЛАНТИКОМ

Євген Маланюк/Jevhen Malanljuk

Осінь палає холодним вогнем,
Os'in' palaje kholodnym vohnem,
Autumn burns like a cold fire,

Осінь чужа і зайва.
Os'in' chuzha i zajva.
Autumn is strange and extreme.

Часом лиш вітер знайомий
Chasom lysh viter znajomyj
At times only a wind familiar

Дихне роздмухат' осіннє сяйво.
Dykhne rozdmukhat' os'innje sjajvo.
Breathes summoning an autumnal radiance.

Вітер знайомий, мов зовсім свій,
Viter znajomyj, mov zovs'im svij,
A wind familiar, as if it wholly suited,

Рідний, херсонський сказати б.
Ridnyj, khersons'kyj skazaty b.
A native, Kherson wind one would say.

І увижається день степовий,
I uvyzhajet'sja den' stepovyj,
And is visible a day on the Steppes,

Сад і синюха, і мати.
Sad i synjukha, i maty.
An orchard and blue flowers, and a mother.

Батько засмучений, мудрий дід,
Bat'ko zasmuchenyj, mudryj d'id,
A father sorrowful, a wise man,

Любі брати мої... де ви? Осінь і осінь.
Ljubi braty moji... de vy? Os'in' i os'in'.
Beloved brothers of mine... where are you? Autumn and still Autumn.

Гасне слід. Над хвилями тільки леви.
Hasne sl'id. Nad khvylyamy t'il'ky mevy.
Vanishes the trace. Above the waves hover only seagulls.